

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

Niedawne ataki na wspólnoty chrześcijańskie w Egipcie i Malezji

P7_TA(2010)0005

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie niedawnych ataków na wspólnoty chrześcijańskie

(2010/C 305 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych,
- uwzględniając art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wspieranie demokracji oraz poszanowanie praw człowieka i swobód obywatelskich to podstawowe zasady i cele Unii Europejskiej oraz wspólna podstawa jej stosunków z krajami trzecimi,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z międzynarodowymi przepisami w zakresie praw człowieka, a w szczególności z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, każdy człowiek ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; mając na uwadze, że prawo to obejmuje swobodę zmiany wyznania lub przekonań oraz swobodę głoszenia swego wyznania lub przekonań, indywidualnie lub we wspólnocie z innymi osobami, publicznie lub prywatnie, poprzez uprawianie kultu, przestrzeganie obyczajów, praktyki religijne i nauczanie,
- C. mając na uwadze, że w Europie, podobnie jak w innych regionach świata, występują przypadki naruszania tej wolności, a członkowie mniejszości ze względu na swoje przekonania padają ofiarami jednostkowych przestępstw,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności myśli, sumienia i wyznania, i podkreślała, że obowiązkiem rządzących jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie,
- E. mając na uwadze, że w dniu 6 stycznia 2010 r. strzały z przejeżdżającego samochodu zabiły siedem osób – sześciu koptyjskich chrześcijan i policjanta – i raniły kolejne ofiary w czasie, gdy wierni wychodzili z kościoła po pastercie w mieście Nadż Hammadi w Górnym Egipcie; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach wybuchały kolejne zamieszki z udziałem koptyjskich chrześcijan i muzułmanów, uznane przez rząd egipski za pojedyncze incydenty,
- F. mając na uwadze, że w dniu 8 stycznia 2010 r. władze egipskie ogłosiły, iż w związku z atakiem w Nadż Hammadi w dniu 6 stycznia aresztowały i przetrzymują trzy osoby; mając na uwadze, że egipski prokurator zdecydował, iż trzech oskarżeni powinni stanąć przed Wyjątkowym Sądem Bezpieczeństwa Państwowego za zabójstwo z premedytacją,
- G. mając na uwadze, że koptyjscy chrześcijanie stanowią około 10 % mieszkańców Egiptu; mając na uwadze, że w ostatnich latach w Egipcie stale dochodzi do aktów przemocy wobec koptyjskich chrześcijan,
- H. mając na uwadze, że egipska konstytucja gwarantuje wolność wyznania i praktyk religijnych,
- I. mając na uwadze, że przywiązuje dużą wagę do stosunków z Egiptem oraz podkreśla znaczenie Egiptu i stosunków UE-Egipt dla stabilności i rozwoju w regionie europejsko-śroziemnomorskim,
- J. mając na uwadze, że malezyjski kościół katolicki w 2007 r. wniósł sprawę przeciwko rządowi Malezji po tym, jak rząd zagroził, że wprowadzi zakaz wydawania gazety *Herald* ze względu na bezpieczeństwo państwowe, jeżeli nie przestanie ona używać słowa „Allah”, powszechnie stosowanego przez malajskojęzyczną wspólnotę chrześcijan na określenie Boga,
- K. mając na uwadze, że w dniu 31 grudnia 2009 r. Sąd Najwyższy Malezji orzekł, chrześcijanie w Malezji mają konstytucyjne prawo do używania słowa „Allah” w odniesieniu do Boga i że słowo to nie należy wyłącznie do islamu,

Czwartek, 21 stycznia 2010 r.

- L. mając na uwadze, że po wydaniu orzeczenia doszło do co najmniej dziewięciu ataków na kościoły chrześcijańskie w Malezji,
- M. mając na uwadze, że w 2009 r. rząd skonfiskował ponad 15 000 egzemplarzy Biblii w języku malajskim, w których w odniesieniu do Boga użyto słowa „Allah”, i do tej pory ich nie zwrócił,
- N. mając na uwadze, że rząd Malezji akceptuje używanie słowa „Allah” przez wspólnoty chrześcijańskie w stanie Sahah i Sarawak, kwestionuje natomiast stosowanie go w innych regionach kraju, powodując dodatkową dyskryminację całej wspólnoty chrześcijańskiej w Malezji,
- O. mając na uwadze, że dialog między wspólnotami ma kluczowe znaczenie dla wspierania pokoju i wzajemnego zrozumienia między narodami,
1. podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania to fundamentalne prawo człowieka, gwarantowane przez międzynarodowe instrumenty prawne, i zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy, dyskryminacji i nietolerancji ze względu na religię i przekonania, skierowane przeciwko wiernym, apostatom i niewierzącym;
 2. jest zaniepokojony niedawnymi atakami na koptyjskich chrześcijan w Egipcie i wyraża solidarność z rodzinami ofiar; wzywa rząd egipski do zapewnienia bezpieczeństwa osobistego i nienaruszalności cielesnej koptyjskim chrześcijanom i członkom innych mniejszości religijnych w tym kraju;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz egipskich zmierzające do wskazania inicjatorów i sprawców ataku z dnia 6 stycznia 2010 r.; wzywa rząd egipski, by zapewnił postawienie przed sądem i sprawiedliwy proces wszystkich osób odpowiedzialnych za ten atak, a także za inne akty przemocy wobec koptyjskich chrześcijan i innych mniejszości religijnych lub mniejszości innego rodzaju;
 4. wzywa rząd egipski, by zagwarantował koptyjskim chrześcijanom i członkom innych wspólnot i mniejszości religijnych możliwość korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności – w tym z prawa do swobodnego wyboru i zmiany wyznania – oraz by zapobiegał wszelkiej ich dyskryminacji;
 5. wyraża ubolewanie z powodu incydentów w postaci aktów przemocy motywowanych względami religijnymi, do których dochodzi na terytorium Europy, w tym z powodu zabójstwa Marwy al Szerbini, i składa rodzinom ofiar wyrazy solidarności;
 6. wyraża zaniepokojenie niedawnymi atakami na kościoły i miejsca kultu w Malezji i składa ofiarom wyrazy solidarności; wzywa władze Malezji do zapewnienia bezpieczeństwa osobistego i nienaruszalności cielesnej osobom praktykującym oraz do podjęcia odpowiednich działań w celu ochrony kościołów i innych domów modlitwy;
 7. wzywa władze Malezji, by szybko przeprowadziły dogłębne dochodzenia w sprawie doniesień o atakach na miejsca kultu oraz postawiły winnych przed wymiarem sprawiedliwości;
 8. uważa, że działanie malezyjskiego ministerstwa spraw wewnętrznych stanowi naruszenie wolności wyznania; jest szczególnie zaniepokojony faktem, że rząd Malezji działał niezgodnie z prawem i że jego interwencja przyczyniła się do wzrostu napięć między grupami religijnymi w kraju;
 9. z zadowoleniem przyjmuje orzeczenie Sądu Najwyższego Malezji i wzywa władze tego kraju, by przestrzegały tej decyzji; wzywa rząd Malezji, by nie dążył do ponownego wprowadzenia zakazu używania słowa „Allah”, lecz starał się rozładować powstałe napięcia i powstrzymał się od dalszych działań mogących zachwiać pokojowym współistnieniem religii dominującej i religii mniejszościowych, jak stanowi konstytucja Malezji;
 10. wzywa Radę, Komisję i Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, by w stosunkach i we współpracy UE z danymi krajami zwróciły szczególną uwagę na sytuację mniejszości religijnych, w tym wspólnot chrześcijańskich;
 11. popiera wszelkie inicjatywy zmierzające do wspierania dialogu i wzajemnego poszanowania między wspólnotami; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji postaw;
 12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Egiptu oraz rządowi i parlamentowi Malezji.